

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, εφόσον η υπηρεσιακή τοποθέτηση άλλων υπαλλήλων, οι οποίοι βρίσκονται σε ταυτόσημη κατάσταση με αυτήν της προσφεύγουσας-ενάγουσας, παρατάθηκε επί τη βάσει δικαιολογητικών λόγων που ήσαν, αυτοί καθαυτοί, πανομοιότυποι με αυτούς που προέβαλε η τελευταία με την αίτησή της περί επεκτάσεως κατά ένα έτος της υπηρεσιακής τοποθετήσεώς της. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει, επίσης, μη τήρηση των μέτρων θετικής διακρίσεως που προβλέπει ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως (στο εξής: ΚΥΚ) προς τον σκοπό της επιτεύξεως της ισότητας, διότι ο νέος επικεφαλής αντιπροσωπείας, ο οποίος διορίστηκε σε αντικατάσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας, είναι άνδρας.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της συνέχειας της υπηρεσίας, που αποτελεί ουσιώδες κριτήριο για τη λήψη αποφάσεως περί παρατάσεως, στο μέτρο που πέντε άλλα πρόσωπα πρόκειται επίσης να αποχωρήσουν, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται ο επικεφαλής του τμήματος συνεργασίας και ο επικεφαλής του τμήματος αγροτικής ανάπτυξης και ασφάλειας τροφίμων, ήτοι δύο θέσεων που είναι θέσεις κείρας σημασίας για τη συνεργασία και την ανάπτυξη. Επομένως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η παράταση κατά ένα έτος της υπηρεσιακής τοποθετήσεώς της ως επικεφαλής αντιπροσωπείας θα διασφάλιζε τη συνέχεια της υπηρεσίας και την επιμόρφωση των συναδέλφων που πρόκειται να αναλάβουν καθήκοντα στην εν λόγω αντιπροσωπεία.

Προσφυγή-αγωγή της 22ας Μαΐου 2017 — Aldridge κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-319/17)

(2017/C 249/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Adam Aldridge (Schaeerbeek, Belgique) και τριάντα δύο λοιποί προσφεύγοντες-ενάγοντες (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια:

- να ακυρώσει την απόφαση της 15ης Ιουλίου 2016, περί απορριψεως του αιτήματος ανακατατάξεως της 16ης Μαρτίου 2016·
- να ακυρώσει την απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2017, περί απορριψεως της διοικητικής ενστάσεως της 14ης Οκτωβρίου 2016·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή σε αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης των προσφευγόντων-εναγόντων·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής τους, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά της αποφάσεως του Διευθυντή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (στο εξής: OLAF) της 16ης Οκτωβρίου 2012, να προβεί μόνον σε μία ανακατάταξη στη συγκεκριμένη περίπτωση των εκτάκτων υπαλλήλων με σύμβαση αορίστου χρόνου.

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες θεωρούν ότι η εν λόγω απόφαση δεν είναι σύνομη καθόσον εκδόθηκε κατά παράβαση των άρθρων 10, παράγραφος 3, και 15 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΛΠ), κατά παραβίαση της ιεραρχίας των κανόνων καθώς και κατά παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Επομένως, οι αποφάσεις του Διευθυντή της OLAF της 15ης Ιουλίου 2016, περί απορριψεως του αιτήματος ανακατατάξεως της 16ης Μαρτίου 2016, καθώς και της 13ης Φεβρουαρίου 2017, περί απορριψεως της διοικητικής ενστάσεως της 14ης Οκτωβρίου 2016 (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις) εκδόθηκαν βάσει μη σύνομης αποφάσεως και, συνεπώς, πρέπει να ακυρωθούν.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, κυρίως καθόσον η έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης του 2014 και των διατάξεων που περιορίζουν τις προοπτικές εξέλιξεως της σταδιοδρομίας πέραν των βαθμών AD12 και AST9 δεν είναι βάσιμος λόγος για τον αποκλεισμό των εν λόγω εκτάκτων υπαλλήλων από τη διοργάνωση διαδικασιών ανακατατάξεως.

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, καθόσον οι προσβαλλόμενες αποφάσεις προσκρούουν σε απόφαση της Επιτροπής, απευθυνόμενη στους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προβλέπущα τη συμμετοχή εκτάκτων υπαλλήλων σε διαδικασίες ανακατατάξεως. Επομένως, οι έκτακτοι υπάλληλοι με συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου του Κοινού Κέντρου της Επιτροπής υπάγονται σε σύστημα ετήσιας ανακατατάξεως, όπερ οι προσφεύγοντες-ενάγοντες υποστηρίζουν ως διαφορετική μεταχείριση η οποία δεν δικαιολογείται.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, ιδίως καθόσον ο περιορισμός σε μία μόνον ανακατάταξη ανά σταδιοδρομία δεν συνιστά μέτρο ανταποκρινόμενο στον σκοπό που περιγράφεται στην απόφαση της 16ης Οκτωβρίου 2016 περί διασφάλισης των αναγκών της OLAF σε ειδική εμπειρογνομosύνη, αλλά, αντιθέτως, δεν επιτρέπει στην OLAF να διατηρεί στην υπηρεσία της έκτακτους υπαλλήλους για μεγάλες χρονικές περιόδους.

Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2017 — Hautala κ.λπ. κατά EFSA

(Υπόθεση T-329/17)

(2017/C 249/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Heidi Hautala (Ελσίνκι, Φινλανδία), Benedek János (Βουδαπέστη, Ουγγαρία), Michèle Rivasi (Valence, Γαλλία) και Bart Staes (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: B. Kloostra, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA)

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση με στοιχεία PAD 2017/005 CA που εξέδωσε η EFSA στις 14 Μαρτίου 2017 και με την οποία επιβεβαίωσε την από 9 Δεκεμβρίου 2016 και 7 Οκτωβρίου 2016 απόφασή της με στοιχεία PAD 2016/034 περί απορριμews κατά το μεγαλύτερο της μέρος της αιτήσεως των προσφευγόντων για πρόσβαση σε έγγραφα· και
- να καταδικάσει την EFSA στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η EFSA παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006⁽¹⁾, επειδή δεν το εφάρμοσε για τις ζητηθείσες πληροφορίες. Η εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 για την προστασία «των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας» δεν θα έπρεπε να έχει ληφθεί υπόψη από την EFSA ούτε να εφαρμοστεί στις ζητηθείσες πληροφορίες, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η EFSA παρέβη τα άρθρα 2, παράγραφος 4, και 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001⁽²⁾ και το άρθρο 41 του κανονισμού 178/2002⁽³⁾, επειδή δεν γνωστοποίησε τις ζητηθείσες πληροφορίες επικαλούμενη την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των ιδιοκτητών των μελετών, χωρίς όμως να στοιχειοθετεί την ύπαρξη συγκεκριμένης βλάβης και/ή πραγματικό κίνδυνο συγκεκριμένης βλάβης, παραβαίνοντας επίσης και το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο δ', της Συμβάσεως του Århus το οποίο προβλέπει ότι η αίτηση προσβάσεως σε πληροφορίες μπορεί να απορριφθεί μόνο εφόσον η κοινολόγηση θα είχε επιπτώσεις «στον εμπιστευτικό χαρακτήρα εμπορικών και βιομηχανικών πληροφοριών, σε περίπτωση που ο εν λόγω εμπιστευτικός χαρακτήρας προστατεύεται βάσει του νόμου, προκειμένου να προστατεύεται νόμιμο οικονομικό συμφέρον», δεδομένου ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν προσδιορίστηκε ούτε στοιχειοθετήθηκε νόμιμο οικονομικό συμφέρον.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η EFSA εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 1107/2009⁽⁴⁾, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή για τις ζητηθείσες πληροφορίες και/ή η αποκάλυψη των πληροφοριών υπαγορεύεται από ανώτερο δημόσιο συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 63, παράγραφος 2, και/ή του άρθρου 16 του κανονισμού 1107/2009.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η EFSA παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, επειδή δεν δέχθηκε ότι συντρέχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για την γνωστοποίηση των μελετών και επειδή δεν επέτρεψε στους προσφεύγοντες να τεκμηριώσουν τη συνδρομή τέτοιου συμφέροντος όσον αφορά τη γνωστοποίηση των μελετών.